

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției consulare între România și Republica Turcia, semnată la Ankara la 6 iulie 1999

**Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției
consulare între România și Republica Turcia, semnată la Ankara
la 6 iulie 1999, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu
adresa nr.7 din 13.01.2000,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele
observații și propuneri:**

**1. Textul Convenției reprezintă o reluare, cu unele dezvoltări și
adaptări, a Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare din
1963, la care ambele state sunt părți. Întrucât prevederile art.73 din
Convenția de la Viena admit ca statele părți să poată încheia numai
acele acorduri care să confirme, să completeze ori să dezvolte
reglementările pe care ea le cuprinde ori să extindă sfera lor de
aplicare, constatăm că reglementarea din Convenția bilaterală (art.43),
care stabilește dreptul funcționarului consular de a-i vizita pe cetățenii
proprii arestați, nu mai târziu de 7 zile, apare mai restrictivă, decât
cea din Convenția multilaterală, unde se prevede că înștiințarea
(art.36), în acest caz, trebuie să se facă fără întârziere și că orice
comunicare trebuie transmisă fără întârziere.**

**Reținem faptul că această corelare dintre Convenția
multilaterală și cea bilaterală - la care atât România, cât și Turcia sunt
părți - reclamă o atenție deosebită pentru a evita crearea unor
reglementări care pot veni în conflict.**

**2. La art.2 pct.6 nu rezultă de ce mai este necesară notificarea
statelor interesate, dacă se cere consimțământul acestora.**

**3. În art.3 pct.2, se prevede că Părțile contractante pot angaja
numai pe cetățenii proprii, dar se adaugă și sintagma "pe cetățenii**

statului de reședință", deși oricare dintre părți este și stat de reședință, astfel încât între cele două formulări apare o contradicție.

4. Între prevederile art.3 pct.2 și ale art.9 alin.2 există o contradicție.

Astfel, deși în art.3 se prevede că angajații și membrii personalului de serviciu pot fi și cetățeni ai statului de reședință, în art.9 se stabilește, totuși, că în cazul în care "angajatul consular sau membrul personalului de serviciu nu dețin cetățenia statului trimitător, acest stat va dispune imediat încetarea funcțiilor acestor persoane".

5. La art.16 pct.6, se prevede că misiunile diplomatice pot desemna curieri consulari ad hoc, deși acest lucru nu este posibil, statutul misiunilor diplomatice neputând fi stabilit într-o convenție consulară bilaterală.

6. Ca expresii neadecvate menționăm: "conștiente că România și Republica Turcia sunt părți la Convenția ..." (preambul), deși ar fi trebuit spus "ținând seama că ..."; "pământul" (art.1 pct.15), în loc de "terenul"; "sunt scutiți" (art.26 pct.1), în loc de "sunt exceptați de la ..."; "atribuite" (art.47 pct.5), în loc de "să-i fie încredințate", întrucât un asemenea consul nu devine moștenitor; "pe cât posibil" (art.55), în loc de "în mod corespunzător" ș.a.

Precizăm că asemenea exprimări necorespunzătoare modifică, în unele cazuri chiar sensul prevederilor convenite.

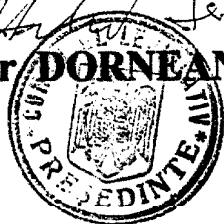
7. Totodată, ar trebui corectate greșelile de dactilografie ("șeful posului consular" - art.14 pct.2; "pentru prelua" - art.17 pct.7; "Republica Turcia și încheiată la ..." - art.61 pct.2) precum și greșelile gramaticale ("atunci când angajatul consular sau membrul personalului de serviciu nu dețin ..." - art.9; "dacă funcționarul consular sau reprezentantul său nu au fost prezenți, ei pot cere"- art.51 pct.1).

8. La articolul unic al proiectului de lege, dispoziția vizând adoptarea acesteia trebuie înscrisă separat de cuprinsul normativ al proiectului.

Semnalăm totodată, că referirea la art.74 alin.(1) din Constituție este greșită, deoarece prin natura reglementării propuse, proiectul se înscrie în categoria legilor ordinare, nu a celor organice.

PREȘEDINTE

Valer DORNEANU

București

Nr. 79/24.01.2000